

ಶಿವರಾವು ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಅಕ್ಕನ ಮುಖ ನೋಡಿದ.

“ಹಂಗಾದ್ರೆ ನಾನಿನ್ನ ಹೋಗ್ತೀನಿ” ಎದ್ದ.

ಶಾಂತಿ ಇದ್ದು ಹೋಗು ಅಂತ ಬಲವಂತ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

“ಇನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪಿತ್ತು ಇರು” ಅಂದಳು.

ಶಿವರಾವು “ಹ್ಯಾಂ” ಅಂತಷ್ಟೇ ಅಂದ.

ಮಳೆ ನಿಂತಿತ್ತು. ಈಸುರುಗಳಾಯ ಜೋರು ಕಮ್ಮಿ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ.

“ದಿನಾ ರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನಮಗೊಂದು ದಾರಿ ತೋರಿಸದೆ ನಿಮ್ಮ ದಾರಿ ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ರಾಘವನೂ ನಿಮ್ಮ ದಾರೇ ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ ಅಂತ ನಂಬಿಕೆಯೇನಿದೆ? ಒಂದೊಂದೂ ಅವನ ಮಾತುಗಳು, ಕೈಗಳು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಮಗೆ ಈ ಬದುಕು ಬದುಕೋ ಯೇಗ್ಗೇನೋ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮಾಡುತ್ತೇನೋ ಅನ್ನುತ್ತೆ. ಅವನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಇರುವಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎದ್ದೇ ಇರ್ತೀನಿ. ಅವನಿಲ್ಲಾಗಲೇ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ.”

ಶಿವರಾವುಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ.

“ದಿನಾ ರಾತ್ರಿ ರಾಘವ ಬರಾತನಕ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಇವತ್ತು ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕ ಗೊತ್ತಾ ಶಿವ? ಕಾರಣ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಬ್ಬಾಡ. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮನುಷ್ಯರೇ ಹರಕಂಡು ತಿನ್ನೋ ಕಾಲ ಇದು. ಈ ಡಬ್ಬಿಯೊಳಗೆ ನನ್ನ ಆರನೇ ಪ್ರಾಣ ಐತೆ.”

“ಗೊತ್ತಕ್ಕಾ. ಹೇಳ್ತಾಡ. ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆ ನಿನಗೆಷ್ಟು ಅಸಹ್ಯ ಐತೆಂತ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಾಡ” ಅವನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ್ದವು. ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಒಂದೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ನಿಶ್ಚಿತಿಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದ್ದರು.

“ಬರ್ತೀನಿ” ಅಂದ.

ಕದ ತೆಗೆದು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಶಿವರಾವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಹುಚ್ಚಿಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು ಶಾಂತಿ.

ಗುಮ್ಮಾ ಪ್ರಸನ್ನಕುಮಾರ್

ಎಂಬತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ತೆಲುಗು ಕತೆಗಾರ. ಅವರ ‘ಪಿಲ್ಲಿ’ ಕತೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮೂಲ ಗುಂಟೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದವರು. ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಎ.ಜಿ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ನಿವೃತ್ತ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಚಿದಾನಂದ ಸಾಲಿ

ಕನ್ನಡದ ಮುಂಚೂಣಿಯ ಈ ಲೇಖಕ ರಾಯಚೂರಿನವರು. ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ, ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಶಿಕ್ಷಣಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವೀಧರರು. ಕತೆ, ಕವಿತೆ, ಗಜಲ್, ನಾಟಕ, ಪ್ರಬಂಧ, ಸಂದರ್ಶನ, ಸಂಶೋಧನೆ, ಸಂಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಅನುವಾದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಈವರೆಗೆ 24 ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.